

10462
 אצ"ל
 23 תמונה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג"ק מרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

התובעים:

1. עזבון המנוח כפיר ארבל ז"ל
2. יוסף ארבל
3. שושנה ארבל (התובעים ת.א. 14-03-7936)
4. אורנה ארבל (התובעת ת.א. 13-06-46677)
5. שמעון ארבל (התובע ת.א. 14-08-25814)
6. עזבון המנוח חגמא עובדיה ז"ל
7. עדינה כהן חגמא
8. יעקב חגמא
9. נעמה דרימר (התובעים ת.א. 13-03-29747)

נגד

הנתבעים:

1. פואד דבורה
2. שומרה חב' לביטוח בע"מ
3. יואב צברי
4. הפניקס חברה לביטוח בע"מ
5. כלל חב' לביטוח בע"מ
6. קרנית - קרן לפיצויים לנפגעי תאונות דרכים

צדדים שלישיים:

1. עזבון המנוח כפיר ארבל ז"ל.
2. אורנה ארבל.
3. יוסף ארבל.
4. שושנה ארבל.
5. יואב צברי.
6. עדינה כהן חגמא.
7. יעקב חגמא.
8. הפניקס חברה לביטוח בע"מ.
9. כלל חברה לביטוח בע"מ.

פסק דין חלקי

רקע וטענות הצדדים

לפני מונחות תביעות נזיקין ע"פ בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפלת"ד"). ביום 23.01.13 בשעה 16:30 לערך נסע מר פואד דבורה (להלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג ש"ק פרשות במדבר

בסי"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

"הנתבע 1", במונית מס' רישוי 25-549-82 (להלן: "המונית") המבוטחת ע"י חב' הביטוח "שומרה" (להלן: "הנתבעת 2"), מתחנת הדלק סונול ברחוב המלאכה בתל אביב מכיוון מערב למזרח בכביש דו סטרי. הוא ניסה לעקוף מימין רכב מסוג ניסאן מס' רישוי 68-350-41 (להלן: "הניסאן") הנחוג בידי יואב צוברי (להלן: "נתבע 3") והמבוטח ע"י חב' ביטוח הפניקס (להלן: "נתבעת 4") שנסע לפניו. תוך כדי כך פגעה המונית בחלקו האחורי ימני של הניסאן, ומיד לאחר מכן בטנדר (להלן: "הטנדר") שחנה בצד ימין של הרחוב. כתוצאה מהתנגשות זו נמתח למוות מר כפיר ארבל ז"ל (עזבון המנוח כפיר ארבל ייקרא להלן: "תובע מס' 1") שעמד אותה שעה בין המונית לטנדר. מעצמות הפגיעה נהדף הטנדר קדימה אל משאית (מס' רישוי 11-635-00) (להלן: "המשאית") שעמדה מלפנים ומבוטחת ע"י חב' הביטוח "כלל" (להלן: "נתבעת 5") ומחצה למוות את חגמא עובדיה ז"ל (עז' המנוח חגמא עובדיה להלן: "תובע 6") אשר עמד אותה שעה בין הטנדר למשאית. מעצמות הפגיעה נהדפה אף המשאית ופגעה ברכב יונדאי הנחוג בידי מלי כהן ואשר ההודעה נגדה ונגד המבוטחת שלה, חב' הביטוח "הכשרה", נמחקה. אחיו של המנוח מר שמעון ארבל אשר עמד בסמוך לטנדר טוען לנוקי גוף (נפש) כתוצאה מהתאונה (להלן: "תובע מס' 5"). יוסף ארבל הוא אביו של המנוח כפיר ארבל ז"ל (להלן: "תובע מס' 2"), הגברת שושנה ארבל היא אמו של כפיר ארבל ז"ל (להלן: "תובעת מס' 3") ואורנה ארבל היא אלמנתו של כפיר ארבל ז"ל (להלן: "תובעת מס' 4"). לטנדר לא היה ביטוח חובה תקף ועל כן צורפה בהקשר זה גם קרנית כנתבעת בתיק (להלן: "נתבעת 6"). עדינה כהן חגמא היא גרושתו של תובע 6 (להלן: "תובעת 7"). יעקב חגמא הוא בנם של תובעים 6, ו-7 (להלן: "תובע 8"). נעמה דרימר היא בתם של תובעים 6 ו-7 (להלן: "תובעת 9").

ארבע התביעות אוחדו לדיון בפני:

1. תיק אזרחי 14-03-7936 ובו תביעת עזבון של כפיר ארבל ז"ל וחוריו, יורשי מחצית מהזכויות על פי צו ירושה מיום 25.8.13.
2. תיק אזרחי 13-06-46677 מתייחס לתביעת אלמנתו של כפיר ארבל ז"ל (יורשת מחצית הזכויות לפי אותו צו ירושה).
3. תיק אזרחי 14-08-25814 שמתייחס לתביעתו של מר שמעון ארבל, אחיו של המנוח כפיר ארבל ז"ל הטוען שנגרמו לו אישית נזקים כתוצאה מאותה תאונה.
4. תיק אזרחי 13-03-29747 מתייחס לתביעת עזבון המנוח חגימה עובדיה ז"ל וגרושתו (ילדיו כתלויים ויורשים).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג ש"ק פרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

התביעות הוגשו במועדים שונים, אך הועברו כולן לטיפול בהחלטת כב' סגנית הנשיאה (כתוארה אז) השופטת יעל אילני, בהחלטתה מיום 19.01.14.

בנסיבות המיוחדות של תיק מאוחד זה, ולאור החלטות קודמות בתיק, הוריתי בתאריך 18.05.16 על פיצול הדיון בין שאלת החבות לשאלת הנזק. העדויות הראשיות בתיק זה, בעניין החבות הוגשו בתצהירים.

התיק המאוחד נקבע להוכחות בפניי והעדויות נשמעו בימים 13.12.16, 11.1.17 ו 25.1.17. הצדדים ביקשו לסכם את טענותיהם בכתב והרשיתי זאת.

לטענת התובעים 1-3 ו-5, נתבע 1 נהג בפראות חסרת רסן ואילולא נהג בצורה כזו התאונה היתה נמנעת. הוא האשם הבלעדי בתאונה. בין העדים התגלעה מחלוקת עובדתית האם הטנדר חנה בצמוד למדרכה או בחלקו על המדרכה. לטענת העד מטעם התביעה מר אמיר דרעי ברחוב חונים רכבים לצדי הדרך אף בחניה כפולה אך התנועה מתנהלת כסדרה ואין בכך הפרעה בתנועה. למעשה טוענים התובעים בין אם הטנדר חנה בחלקו על המדרכה או בצמוד למדרכה הרי שלא היה בחניה זו לחוות סיכון או הפרעה לתנועה.

עוד טוענים התובעים כי הרשעתו של נתבע 1 בחליף הפלילי וגור הדין לרבות פסק הדין בערעור הן ראיות מכריעות לחבות. כמו כן טוענים התובעים כי מכח סעי' 42ב לפקודת הראיות רשאי בית המשפט לעיין בכל החומר המצוי בתיק הפלילי ולפיכך יש לקבל את תיק המוצגים שהוגש מטעם התובעים בכללותו בין אם עורכי המסמך נחקרו בפני ביהמ"ש ובין אם לא.

עוד טוענים התובעים כי התובעים 1 ו-5 עסקו בפריקה וטעינה ועל כן לא ייחשבו כמשתמשים בטנדר במונח סעיף החגדרות לחוק הפלתי"ד, וכי אין להכליל את הטנדר כמעורב בתאונה מכח החזקה המרבה מסעיף החגדרות בחוק הפיצויים "חניה במקום אסור" משום שאינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה. לטענת התובעים, הנתבעים 1-2 לא הצליחו להוכיח קשר סיבתי משפטי לכך שהחניה של הטנדר היא שגרמה להתרחשות הנזק. לטענת התובעים נהיגתו של נתבע 1 בלבד היא שגרמה לנזק ולא החניה של הטנדר. גם אם הטנדר לא היה שם והתובע היה הולך כהולך רגל בשולי הכביש, הוא היה נפגע מהמונית שנחגה בפראות. לחיזוק דבריו מביא בייכ המלומד של התובעים את דבריו של השופט זילברטל ב ע"א 201/13 אליהו חברה לביטוח נ' מדינת ישראל ואח' (מיום 11.05.15). (פסקה 41) שם הרכב שחנה לא נכלל כרכב מעורב. בייכ התובעים מסתמך גם על העדויות שנשמעו בתיק הפלילי, על דוחות הפעולה של המשטרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצגשייק פרשת במדבר

בסי"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

ועל דו"ח בוחן התנועה שהיוו חלק מהתיק הפלילי (מוצגים ת/ 19-22) מהם עולה כי נתבע 1 לא האט לפני ההתנגשות עם הניסאן למרות שראה את הרכבים החונים ומכאן מסיק ב"כ התובעים כי נהג המונית היה מתנגש עם כל עצם שעומד על הכביש ועצם החניה האסורה לכאורה לא היוותה את הגורם להתנגשות.

ב"כ התובעים המלומד מסתמך גם על פסק דינו של השופט ריבלין, בע"א 1675/06 אורט ואח' נ' סוהא חסן ואח', ממנו עולה שמי שנמצא מחוץ לרכב אינו עוד שייך לחניה המסוכנת ואם נפגע ע"י רכב אחר הרי שהרכב שתנה בחניה מסוכנת אינו עוד נחשב כרכב מעורב משום שנתק הקשר הסיבתי המשפטי בין הרכב החונה לרכב הפוגע.

בנוגע לשאר הרכבים ב"כ התובעים אדיש לשאלה האם בית המשפט יחליט שנתבעים נוספים יתחלקו עם נתבעת 2 באחריות.

כמו כן מבקש ב"כ התובעים לפסוק הוצאות לטובתם הן בענין שאלת החבות והן בגין הליכי הביניים הרבים שנוהלו שלא לצורך.

לבסוף מבקש ב"כ התובעים להורות על מינוי רפואי בתחום הפסיכיאטריה לתובע 5 וכן לקבוע את התיק לתחשיבי נזק בעניינם של תובעים 1-4.

ב"כ תובעת 4 המלומד מצטרף לטענות ב"כ תובעים 1-3 ומוסיף עליהם טענות נוספות להוכחת העניין שהרכב לא חנה במקום מסוכן: בהליך הפלילי לא טען הנתבע שהטנדר חנה במקום מסוכן למרות שהדבר יכול היה להציל את עורו, הנתבע לא הוזמן להעיד בהליך זה למרות שהיה במקום ולכן הדבר ישמש לרעתו, הנתבע כלל לא ניסה לבלום ולכן לא יכול לטעון שבזמן נסיעתו ראה את הטנדר כסיכון בכביש.

כמו כן טוען ב"כ התובעת המלומד כי בהליך הפלילי בעניינו של נתבע 1 נחקרו ארוכות ובאופן יסודי כל העדים הרלוונטיים ולכן יש להחיל את הוראות סעיף 42 לפקודת הראיות ללא סייג.

ב"כ התובעת המלומד הפנה לרע"א 7501/11 יוני אברמוב נ' מיטל בכר בו אשה שהחנתה את הקטנוע שלה בחניה אסורה בשולי הדרך נפגעה מרכב חולף שפגע בה ונקבע כי נותק הקשר הסיבתי בין החניה האסורה לנזק שנגרם לה.

עוד טוען ב"כ התובעת המלומד כי גם רכב הניסאן הוא רכב המעורב בתאונה שכן יש קשר סיבתי בין הפגיעה ברכב הניסאן והפגיעה בכפיר ארבל ז"ל. לחלופין, במידה וכפיר ארבל ז"ל ייחשב משתמש בטנדר ולא הולך רגל ומאחר ולא היה ביטוח חובה תקף עדיין תקום לה זכות תביעה נגד קרנית מכוח סעיף 7 ב' כתלויה במנוח כפיר ארבל ז"ל בעל הטנדר. לחלופין, במידה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג ש"ק פרשת במדבר

בסי"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

וייקבע כי כפיר ארבל ז"ל נחשב משתמש טנדר אך לא קמה זכות תביעה מול נתבעים 1 ו 2 הרי שיחול סעיף 8 ג' לחוק הפלתי"ד ולכן קמה לה זכות תביעה מכח פקודת הנזיקין נגד נתבעים 1,2, וזאת בעקבות נהיגתו הרשלנות והפרעה של נתבע 1 וכן נגד נתבעים 3,4 בגין רשלנותו של נתג הנסיאן.

בי"כ התובעים 6-9 טוען שהרכבים המעורבים בתאונה חייבים כלפי התובעים ביחד ולחוד. את שאלת זהות הרכבים המעורבים בתאונה לצורך חבות זו משאיר בי"כ התובעים לבית המשפט.

לעניין החוצאות מצטרף בי"כ התובעים המלומד לטענות בי"כ התובעים 1-3 ו 5. בי"כ הנתבעים 1-2 המלומד טוען כי לפסק הדין הפלילי אין משמעות בחליק זה משום שבחליק הפלילי לא עסקו בשאלה האם החנייה של המשאית הייתה מותרת או איזה רכבים היו מעורבים בתאונה. התאונה קרתה כהרף עין מרגע המגע עם הנסיאן ועד למפגש של המשאית עם היונדאי.

בי"כ הנתבעים המלומד הפנה לפסקי הדין ברע"א 1953/03 הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ נ' יצחק אדרי וע"א 4430/12 הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ נ' סלימאן אלעסווי כדי לטעון שאין חשיבות לכך שהגורם המכריע לתאונה הייתה נהיגתו של הנתבע 1 ולא התניה האסורה, ואין בטענה זו לשלול את מעורבותם של הטנדר והמשאית בתאונה.

לטענת בי"כ הנתבעים המלומד סעיף 3(ב) לחוק הפלתי"ד נועד לפשט את שאלת החבות ולתת תוקף חוקי לחסדר שהיה קיים אף קודם לתיקון ה-5 לחוק הפלתי"ד שהוסיף את מבחן המגע בין הרכבים ו/או הנפגעים שמחוץ לרכבים כפי שעולה אף מלשון הצעת החוק. בעניינו היה מגע בין הרכבים לתובע ובין הרכבים בינם לבין עצמם ויש קשר סיבתי עובדתי (לא קשור לאשמה) ומשפטי בין החניה של המשאית והטנדר לנוקי התובעים. גם הפגיעה של המנוית בניסאן תחילה היא חלק מהתאונה כפי שקרה בפרשת טווילי ובאותו אופן מעורב הטנדר גם בנוקו של המנוח חגמא עובדיה ז"ל, ולכן לגבי המנוח כפיר ארבל ז"ל ולעובדיה חגמא כני"ל כל ארבעת כלי הרכב מעורבים.

בהודעות צד ג' ששלחה הנתבעת 2 היא טוענת שהעובדה שלטנדר לא היה ביטוח מקימה עילת חזרה כנגד העובד והעובדה שלטנדר לא היה כיסוי ביטוחי לא משחררת אותו ממעורבות בתאונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג ש"ק פרשת במדבר

בסי"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ז"ר מנחם (מריו) קליין

ב"כ נתבעים 3-4 המלומד טוען כי המונית נסעה קדימה ופגעה בדופן השמאלית אחורית של הניסאן ומבלי שסטנה ימינה פגעה בטנדר שחנה. כמו כן נסיעת המונית במהירות מטורפת קדימה תוך שהניסאן לא משפיעה על כיוון נסיעתה והמונית מתנגשת בטנדר, כך שהמונית היתה מתנגשת בכל מקרה בטנדר החונה. במחירות שבה נסעה המונית היא לא יכולה היתה לסטות ולמנוע את התאונה בטנדר גם אם הניסאן לא הייתה קיימת. אשר על כן רכב הניסאן לא יכול להיחשב כרכב "מעורב בתאונה".

כמו כן טוען ב"כ הנתבעים 3-4 כי המנוחים כפיר ארבל ז"ל ועובדיה חגמי ז"ל היו משתמשי הרכב שלהם שחנה שלא כדין ולכן עליהם לקבל את הפיצוי כל אחד ממבטחו. באשר לזכות החזרה, לטענתו, לפי מה שנקבע בע"א (ת"א) 8261-03-14 **ברגיס אמסלם נ' מגדל חברה לביטוח ואח' (26.10.16)**, ביחסים בין הנוהגים בתאונה המעורבת לא יישא צד יותר מאשר חלקו היחסי השווה, ולכן על עובון המנוח כפיר ארבל לחשתתף בחלקו של הטנדר בתאונה. כמו כן טוען ב"כ הנתבעת כי אם יקבע בית המשפט כי המנוח כפיר ארבל ז"ל היה הולך רגל ולא משתמש ברכב הרי שדין התביעה נגד הנתבעת להידחות שכן נתבע 1 היה זה שנהג בחוסר זהירות וגרם למותו של המנוח וכן המשאית שעמדה מלפנים והיותה חסימה שאליה נמחץ הטנדר. לא התקיים מגע בין רכב הניסאן לנפגעים ואין קשר סיבתי בין מותם של המנוחים לרכב הניסאן, ומאחר ואין קשר סיבתי בין הפגיעה בניסאן ובין מותם של המנוחים הרי שאין הניסאן רכב מעורב. לשיטתם ולאור האמור לעיל, המעורבים בתאונה הם המונית הטנדר והמשאית.

לגבי תביעת המנוח כפיר ארבל ז"ל טוען ב"כ הנתבעת 5 המלומד כי אין לראות את המשאית כמעורבת בתאונה משום שלא היה כלל מגע בינה ובין המנוח וכי היא היתה הרכב האחרון בשרשרת ולא הוכח כל קשר בין נזקו של המנוח והמשאית. כמו כן המשאית לא חנתה בצורה שהיוותה סיכון תעבורתי משום שלא הפריעה לתנועה לזרום כסדרה ולכן אינה רכב מעורב. לשיטתו גם אם יקבע בית המשפט כי היה סיכון תעבורתי בחנית המשאית, הפסיקה מלמדת כי יש לבדוק האם הנזק נגרם בגלל החניה האסורה ומאחר ובמקרה שלנו התאונה נגרמה בגלל נהיגתו הפרועה של נהג המונית הרי שהסיכון שהתממש הוא מהנהיגה הפרועה ולא מהסיכון הנובע מהחניה האסורה ולכן המשאית אינה רכב מעורב במותו של המנוח כפיר ארבל ז"ל. הוא הפנה לע"א 1675/06 **אריט חברה לביטוח בע"מ נ' מנוה חברה לביטוח בע"מ**, (31.10.2007) שם נקבע שמאחר שהרכב החונה לא נגע בנפגע הוא לא נחשב כ"רכב מעורב".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג שייק פרשת במדבר

בסי"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

לגבי תביעת חגמא טוען ב"כ הנתבעת 5 המלומד כי באותו אופן המשאית לא קשורה משום שהיתה "זירה" ולא היוותה כל סיכון תחבורתי. לשיטתו מעורבים בתאונה הם המונית והניסאן. רכב הניסאן מעורב משום שהמונית פגעה בניסאן ואז סטתה ימינה ופגעה בטנדר ומשכך מתקיים גם הקשר הסיבתי בנוגע למעורבותו.

לטענת ב"כ קרנית המלומד הטנדר לא היה רכב מעורב בתאונת הדרכים אך גם אם בית המשפט יחליט שהטנדר הוא "רכב מעורב" הרי שגם במצב כזה בו יש מספר כלי רכב מעורבים, קרנית לא משתתפת בתשלום כי יש ממי להפיע.

עוד טוען ב"כ נתבעת 6 כי העובדות היו ידועות מתחילת המשפט וכי כפיר ז"ל לא נחשב כמשתמש ברכבו (להבדיל מחזקה מרבה) שזהו המצב היחיד בו התלויים היו יכולים לתבוע מקרנית (לפי סעיף 7 לפלתי"ד) ולחייבם התעקשו הצדדים להשאיר את קרנית. משום כך אם יתברר שתברת קרנית פטורה מתשלום הרי שיש לשלם לה הוצאות.

לטענת ב"כ הצד השלישי 10 (האלמנה אורנה ארבל) המלומד אין זכות חזרה לאלמנת המנוח כפיר ארבל ז"ל וכי המקרה בעניין אמסילי עליו נסמכו ב"כ חברת שומרה וחברת הפניקס אינו דומה לעניינינו. בעניין אמסילי הנהגת נהגה ברכב ובדיקת תא המטען היתה כשלב ביניים בנסיעה ואילו במקרה שלנו הטנדר חנה במנוע דומם ובלם יד משוך. כמו כן שיקולי המדיניות היו כאלה שגרמו לחיוב הנהגת אמסילי משום שנהגה ללא רשיון ורצו להגן על הנפגע בתאונת הדרכים ולא "להעניק הגנה למוזיקים אשר אינם זכאים לכל הקלה", ואילו במקרה שלנו המנוח כפיר הוא הולך רגל שנפגע ולכן המצב הוא הפוך ויש להתחשב במצב הכלכלי העגום שנוצר בעקבות התאונה. אין אפשרות לקבוע מצד אחד כי היה הולך רגל הנפגע בתאונה ומצד שני לקבוע שהיה נוהג ברכב ויתחלק עם שאר הנהגים. הטנדר לא היה בגדר רכב מעורב והמנוח כפיר ארבל ז"ל לא היה בגדר משתמש, שכן עסק בפריקה והעמסה והרכב היה מדומם ובלם היד משוך.

בסיכומי התשובה מטעם נתבעים 1-2, שחותרתי הגשתו באופן יוצא דופן, טען ב"כ הנתבעים המלומד כי בפרשת אמסילי היתה גבי אמסילי נהגת ומשתמשת ואילו כאן המנוח היה מחוץ לרכב ואין כאן משתמש וכן כי שיקולי המדיניות בעניינינו אמורים לכוון לעניין שהמנוח לא ביטח את הטנדר שלו.

מוצג ש"ק פרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנות) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנות) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

דין והכרעה

תחילה נכריע בשאלות העובדתיות השנויות במחלוקת. לאחר ששמעתי את העדויות וקראתי את טענות הצדדים שוכנעתי כי נסיבות התרחשות התאונה היו כדלהלן: המונית יצאה מתחנת הדלק ותאיצה את מהירותה במהלך 50 המטרים עד מקום התאונה והגיעה למהירות של כ-60 קמ"ש עובר לתאונה. מדובר בכביש דו נתיבי נתיב אחד לכל כיוון כאשר שפת המדרכה מימין צבועה באדום לבן. תחילה פגעה חזית המונית בדופן אחורי ימני של רכב הניסאן שהחל בעקיפה של הטנדר והמשאית שחנו מימין ומיד לאחר מכן התנגשה המונית מאחור בטנדר תוך שהיא מוחצת למוות את המנוח כפיר ארבל ז"ל בשעה שהלה עסק בפריקה וטעינה מהרכב. גם אם אני נוטה להאמין שהטנדר חנה על הכביש בצמוד למדרכה, אינני יכול לקבוע האם הטנדר חנה חציו על המדרכה או בצמוד למדרכה אך כפי שיפורט בהמשך אין לכך משמעות כי כך או כך אקבע כי מדובר בסיכון תעבורתי בתור שכזה. מקובלת עלי עדותו של נתבע 3 (עמ' 30 שורה 3-1 לפרוטוקול מיום 11.01.17). לדידי אין משמעות לשאלה האם חשתנה נתיב התקדמותה של המונית בעקבות הפגיעה עם רכב הניסאן לאור נסיעתה המהירה.

בסעיף 1 לחוק הפלתי"ד נקבעה הגדרת "תאונת דרכים" – כמאורע שבו נגרם לאדם נזק גוף עקב שימוש ברכב מנועי למטרות תחבורה; יראו כתאונת דרכים גם מאורע שאירע עקב התפוצצות או התלקחות של הרכב, שנגרמו בשל רכיב של הרכב או בשל חומר אחר שהם חיוניים לכושר נסיעתו, אף אם אירעו על-ידי גורם שמחוץ לרכב, וכן מאורע שנגרם עקב פגיעה ברכב שחנה במקום שאסור לחנות בו או מאורע שנגרם עקב ניצול הכוח המיכני של הרכב, ובלבד שבעת השימוש כאמור לא שינה הרכב את ייעודו המקורי; ואולם לא יראו כתאונת דרכים מאורע שאירע כתוצאה ממעשה שנעשה במתכוון כדי לגרום נזק לגופו או לרכושו של אותו אדם, והנזק נגרם על ידי המעשה עצמו ולא על ידי השפעתו של המעשה על השימוש ברכב המנועי.

השופט ריבלין ברע"א 3436/09 ביטוח ישיר חברה לביטוח בע"מ נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ (12.06.2009) קבע בעמ' 7:

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בביר ד"ר מנחם (מרי) קליין

"כאשר קיימים מס' כלי רכב הקשורים לתאונה יש לקבוע את האחריות לפיצוי הניזוקים במספר שלבים: בשלב ראשון יש לבחון אם כלי הרכב הקשורים לתאונה נחשבים ככלי רכב מעורבים לפי הגדרת "תאונת דרכים" בס' 1 לחוק - הגדרה הדורשת, בין השאר, "שימוש" ברכב או התקיימות של אחת מהחזקות המרבות, וקש"ס בין ה"שימוש" או החזקה לתאונה. אם רק אחד מכלי הרכב הוא רכב מעורב, רק חברת הביטוח שביטחה אותו תהא אחראית לפצות את הניזוקים; בשלב שני, אם יש יותר מכלי רכב אחד המעורב בתאונה, יש לפנות לס' 3 לחוק כדי לקבוע מי מבין כלי הרכב אחראי לפצות את הניזוק. לשם כך יש לקבוע אם חלק מהניזוקים או כולם הם "נוסעים", ואותם תהא אחראית לפצות רק חברת הביטוח של הרכב שבו הם "נסעו". כאשר מדובר בנפגעים שאינם נוסעים, והתקיים מגע פיסי בין כלי הרכב או בין כלי רכב לניזוקים, חברת הביטוח של כלי הרכב חבות ביחד ולחוד לפי ס' 3(ב) לחוק."

נפסק כי כל אחת מן החזקות עומדת בפני עצמה, ובהתקיים יסודותיה של החזקה, ניתן לקבוע כי המקרה מהווה תאונת דרכים (רע"א 8061/95 עוזר נ' אררט חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נ(3) 532, 555-556 (1996))

אחת הדרכים לקבוע כי רכב אכן היה מעורב בתאונה היא השימוש בחזקה המרבה "חניה אסורה" מסעיף ההגדרות לחוק הפלתי"ד.

המונח "חניה אסורה", התפרש בפסיקה "כחניה במקום או באופן היוצרים סיכון תחבורתי, בין שמדובר בחניה מותרת על-פי דין ובין שמדובר בחניה שיש עליה איסור בדין" (ע"א 1675/06 אררט חברה לביטוח בע"מ נ' מנוח חברה לביטוח בע"מ (2007); רע"א 1953/03 הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ נ' אדרי, פ"ד נח(1) 817 (2003).

יפים לענייננו דבריו של השופט אור "ברצונו" של רע"א 1953/03 הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ נ' אדרי, פ"ד נח(1) 817 (2003) בעמ' 817 - 818:

"א. (1) החזקה המרבה הקבועה בהגדרת "תאונת דרכים" שבסעיף 1 לחוק מתייחסת למאורע שנגרם עקב פגיעה ברכב שחנה "במקום שאסור לחנות בו" (להלן - החזקה המרבה). לעניין זה קבעה הפסיקה כי יש לקשור בין איסור החניה לבין יצירת סיכון תחבורתי (822)."

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

(2) ייתכנו ארבעה מצבים אפשריים ביחס שבין חניה בניגוד לדין לבין זו

המהווה סיכון תחבורתי:

הראשון, מצב שבו החניה אסורה על-פי דין ואינה יוצרת סיכון תחבורתי. במקרה זה אין תחולה לחזקה המרובה. מצב שני ייתכן כאשר החניה אסורה על-פי דין ויש בה סיכון תחבורתי, שאז יש תחולה לחזקה המרובה. שלישית, כאשר החניה מותרת על-פי דין ואינה יוצרת סיכון תחבורתי. אף במצב זה אין תחולה לחזקה המרובה. רביעית, כאשר החניה מותרת על-פי דין, אולם יש בה סיכון תחבורתי. נסיבות המקרה הנדון מקיימות את המצב הרביעי, ויש לקבוע כי בהתקיים מצב זה חלה החזקה המרובה שבהגדרת "תאונת דרכים" לפי החוק (1822 – ה, 824 – ב, ה).

ב. (1) יש לפרש את המונח "חניה אסורה" שבחזקה המרובה כחניה במקום או באופן היוצרים סיכון תחבורתי בין שמדובר בחניה מותרת על-פי דין ובין שמדובר בחניה שיש עליה איסור בדין. הקריטריון ל"חניה במקום שאסור לחנות בו" צריך להיות הסיכון התחבורתי אשר חניה כזאת יוצרת. אמנם, בדרך-כלל המונח "איסור" מכונן לאיסור נורמטיבי, היינו איסור על-פי דין, אולם כאשר בוחנים את תכלית החוק עולה כי הוא אימץ את מבחן "הסיכון התחבורתי" כמבחן הקובע לעניין "חניה אסורה" (824, ה, 825).

(2) כך, חניה תהא "חניה אסורה" גם במקרה שאין במקום שלט או תמרור האוסר חניה, אולם עצם החניה במקום זה מהווה סיכון תחבורתי. לעומת זאת חניה במקום שאינו מהווה סיכון תחבורתי לא תיחשב "חניה אסורה" גם אם יש במקום שלט האוסר חניה במקום זה. אמנם, האיסור שבדין יכול לשמש במקרים רבים אינדיקציה לכך שבחניה גלום סיכון תחבורתי ולהפך, אולם אין להסתמך באופן בלעדי על תקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן – התקנות) לעניין הקביעה כי החניה גרמה לסיכון תחבורתי, ויש לקבוע זאת על-פי נסיבותיו של כל מקרה (825).

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

במקרה של אדרי הרכב חנה בדרך בין עירונית וחנה ע"פ דין. במקרה שלנו הרכבים חנו בניגוד לחוק באדום לבן ובתחומי צומת. ובכל זאת עדיין עלינו לקבוע האם יצרו בחנייתם סיכון תעבורתי.

בתמשך פסח"ד אדרי דלעיל נכתב:

"...חניית רכב בשולי הכביש בדרך בין-עירונית כבניסבות דנו יוצרת סיכון תחבורתי. אמנם, חניית הרכב שבו ישב הנפגע הייתה מותרת בניסבות המקרה על-פי דין בשל תקנה 69(ה) לתקנות, המתירה להחנות רכב בשולי הכביש בדרך שאינה עירונית כאשר הרכב יצא מכלל פעולה, אולם יש בחניה כזו סיכון תחבורתי, הגלום בכל חניה בשולי דרך בין-עירונית. לעניין זה אין חשיבות שלא החניה בשולי הכביש היא שהייתה "הסיבה המכרעת" לתאונה דנו אלא סטיית הרכב הפוגע. היות שהרכב במקרה הנדון חנה במקום היוצר סיכון תחבורתי, יש לקבוע כי חלה החזקה המרבה..."

כמו כן נבסק ש:

"...בספרות ובפסיקה הובהר לעניין מבחן הסיכון התחבורתי, כי אין צורך להידרש לבחינה קונקרטית האם המיקום הספציפי בו חנה הרכב במקרה מסוים יצר סיכון תחבורתי, אלא די בכך שחניית רכב באותו מקום, למשל, בשולי הכביש בדרך בין-עירונית, ככלל יוצרת סיכון תחבורתי בתור שכזה".

אשר על כן בענייננו עלינו לחחליט האם חניה כמו זו של הטנדר והמשאית מהווה סיכון תעבורתי. כפי שראינו בעניין אדרי אין לנו צורך לבדוק האם הסיבה המכרעת לקרות התאונה היא החניה האסורה או כי גרמה להפרעה לתנועת.

לדידי בניסבות שלפנינו ניתן לומר כי חנייה באדום לבן בכביש דו נתיבי ולא רחב גם אם בעיר ולא בדרך בין עירונית, יוצרת סיכון תעבורתי. בנקודה זו ברצוני לציין כי אין חבדל בין אם

11 מתוך 16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג"ק פרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריה) קליין

תנה הרכב בחציו על המדרכה או בצמוד למדרכה באדום לבן, רכבים החונים בצורה כזו יוצרים סיכון תעבורתי.

נעבור כעת לשאלה הבאה והיא האם יש קשר סיבתי עובדתי בין החניה לנוק. כאן אפשר לומר שאלמלא תנה הטנדר לא היה נמחץ אליו המנוח כפיר ארבל ז"ל ואילו תנה המשאית לא היה נמחץ למוות המנוח עובדיה חגמא ז"ל. בנוקדה זו חשוב לקבוע כי המשאית קשורה גם בנוקדה של המנוח כפיר ארבל ז"ל משום שגם אם אין בידינו לקבוע בוודאות אם המנוח כפיר ארבל ז"ל היה נהרג רק מפגיעת המונית או רק עקב הימחצותו בין המונית לטנדר או רק עקב הימצאותה של המשאית אין מנוס מלקבוע כי המשאית קשורה לנסיבות מותו. כל עוד לא הוכח כי המנוח כפיר ארבל ז"ל לא מצא את מותו טרם נבלם הטנדר על המשאית אין מנוס מלקבוע כי המשאית קשורה במוותו. מה גם שמעצמת המפגש בין הטנדר למשאית מצא את מותו אדם נוסף ששהה אותה עת בין הטנדר למשאית. יש עוד לזכור לעניין זה כי המשאית נחדפה אף היא ופגעה ברכב שלפניה. לסיכום אנו קובעים כי יש קשר סיבתי עובדתי לעניין הטנדר והמשאית הן כלפי המנוח כפיר ארבל ז"ל והן כלפי המנוח עובדיה חגמא ז"ל.

אין צורך שיהיה מגע פיזי בין הרכב המעורב לניזוק הספציפי מספיק שיהיה מגע בין הרכבים המעורבים או בין רכב מעורב לניזוק השוהה מחוץ לרכב.

משהתקיימה החזקה המרובה בעניין תאונת הדרכים אין צורך להוסיף את עניין מבחני השימוש השייכים להגדרת שימוש ברכב מנועי. השוהה מחוץ לרכב אינו צריך "להשתמש" ברכב.

לאחר בחינת הרכיבים העובדתיים הנדרשים להתקיימותה של החזקה, קרי לאחר שנבנתה השאלה האם החניה היא אסורה בשל הסיכון התחבורתי הגלום בה, יש להוסיף ולבחון האם בנסיבות המקרה מתקיים קשר סיבתי משפטי בין החנייה האסורה לבין הנוק. דרישה זו, אשר נובעת מפרשנות התנאי "מאורע שנגרם עקב פגיעה ברכב שחנה במקום שאסור לחנות בו", שבסעיף 1 (ראו רע"א 7501/11 יוני אברמוב נ' מיטל בכר (06.03.2012), ע"א 1675/06 אור"ט חברה לביטוח בע"מ נ' מנוח חברה לביטוח בע"מ, (31.10.2007) ובמילים אחרות האם התממש הסיכון אותו יצרו הרכבים בתנייתם. (ראו ע"א 4430/12 הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ נ' סלימאן אלעסווי (01/07/14), ע"א 201/13 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' מדינת ישראל (11.05.2015)).

12 מתוך 16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג ש"ק פרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

כדי לענות על שאלה זו נתאר קודם מהו הסיכון אותו יצרו הרכבים במקרה שלפנינו. הסיכון שנגרם בחניה האסורה הוא שרכבים לא יצליחו לעבור יתנגשו ברכבים החונים ואנשים יפגעו וסיכון זה התממש. על כן נראה כי גם הקשיים המשפטי מתקיים.

ובחשמה למקרה שלנו נראה כי יש קשר סיבתי בין נזקם של המנוח כפיר ארבל ז"ל והמנוח עובדיה חגמא ז"ל למשאית שכן הם נמחצו אל מותם בגין החזקה המרבה "חניה אסורה" ויש קשר ישיר בין נזקם לחזקה המרבה.

אם כך עד עתה ראינו כי המונית הטנדר והמשאית מעורבות בתאונה בקשר למנוח כפיר ארבל ז"ל ועובדיה חגמא ז"ל.

לעניין ניסאן כפי שקבענו לעיל בעניין העובדתי הרי שנתבע 1 ניסה לעבור עם המונית בין הניסאן לטנדר ולפי העדויות שבריר שניה חלף בין הפגיעה בניסאן לפגיעה בטנדר. ומשמעותי את העדויות ועיינתי בטענות הצדדים נראה כי הניסאן קשורה בתאונה כפי שנפרט להלן.

בשלב ראשון ברי כי נהג הניסאן השתמש ברכב שהרי נהג ונסע בו. בשלב שני נראה כי גם הקשיים העובדתי מתקיים דהיינו אלמלא היה הניסאן שם לא הייתה מתרחשת התאונה. לניסאן קשר ישיר לנסיבות התאונה. לא נטען וגם לא נראה שנתבע 1 נרדם ונסע ללא שליטה, לא נראה גם כי הפגיעה בניסאן היתה אקראית בצורה שאינה קשורה בתאונה. נתבע 1 נסע מהר וניסה לעבור בין הניסאן לטנדר. לא מדובר באשם של הניסאן אלא בקשר שבין השימוש שלו ברכב לבין התאונה. כמו כן היה מגע בין הרכב המעורב לרכב מעורב נוסף.

משקבענו כי הניסאן מעורב וכי נגע במונית הרי שגם הניסאן הוא רכב המשתתף בתאונה המעורבת ומשתתף בנוקי כל הניזוקים מחוץ לרכבים דהיינו נזקי המנוח כפיר ארבל ז"ל נזקי המנוח עובדיה חגמא ז"ל ונזקיו של שמעון ארבל.

לעניין תובע 5 מר שמעון ארבל הרי שעמד ליד הטנדר ועסק בפריקה וטעינה ביחד עם המנוח כפיר ארבל ז"ל כפי שעולה מהעדויות בתיק זה. מקובלת עלי עדותו של העד חבלתי תלוי מר אמיר דרעי (עמי 45, שי 24-22 לפרוטוקול מיום 13.12.16) ועדותו של התובע מס' 5 מר שמעון ארבל (עמי 50 שי 13 לפרוטוקול מיום 13.12.16) וכן לעניין זה עדותו של נתבע 3 מר יואב צוברי (עמי 30, שי 18-9 לפרוטוקול מיום 11.01.17). אשר על כן ובתמשך לניתוח דלעיל הרי שתובע 5 נפגע כחולך רגל בתאונה בה היו מעורבים המונית הניסאן והטנדר.

13 מתוך 16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצטייך פרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

משקבענו כי המנוח כפיר ארבל ז"ל לא היה משתמש ברכב ובתאונה מעורבים מסי' כלי רכב הרי שקרנית פטורה מחבות משום שישנם מבטחות נוספות שישאו בנטל. לעניין זה מקובלים עלי במלואם טענותיה של נתבעת 6 בסעיף 7 לסיכומיה.

הודעת צד ג'

נתבעת מסי' 2 שלחה הודעת צד ג' לתובע מסי' 1 עובד המנוח כפיר ארבל ז"ל ויורשיו בטענה שבמידה ובית המשפט יקבע כי תחויב לשלם תשלום כלשהו, כי אז היא זכאית לפיצוי ו/או לשיפוי ו/או להשתתפות בסכומים אשר תחויב בהם. כמו כן הופניתי למה שנקבע בע"א (ת"א) 8261-03-14 בריג'יט אמסילי נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (26/10/16) ולחלן: " עניין אמסילי" בטענה שמשיקולי מדיניות יש לאפשר לחזור לעיזבון המנוח כפיר ארבל שכן הוא עצמו לא חידש את הביטוח והוא זה שחנה בחניה האסורה והשתמש ברכב. בייכ תובעת 4 טוענת שלא היה שימוש ברכב משום שהמנוח עסק בפריקה וטעינה ולכן אינו נחשב ל"משתמש" ברכב ולכן ההיקף ל"נוהגים" לא רלוונטי ומשום כך אין אפשרות לנתבעת 2 לחזור לעיזבון המנוח כפיר ארבל ז"ל.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים הגעתי למסקנה כי חנייתם במקום האסור של הטנדר והמשאית אינם בגדר "משתמש" וזאת משום שמקור הגדרתם כרכבים "מעורבים" הוא סעיף 1 לחוק הפיצויים אשר מציין כי: "...וכן מאורע שנגרם עקב פגיעה ברכב שחנה במקום שאסור לחנות בו...". מכאן, כי אין המדובר ב"שימוש" ואף לא ב"משתמש" והתקבלה בין נוהגים למשתמשים אינה רלוונטית למקרה דנן. אשר על כן עניין אמסילי אינו דומה לענייננו שכן במקרה המוזכר גבי אמסילי נהגה והשתמשה ברכב ובעניינינו [במיוחד כשחוק הפלתי"ד הוכר בפסיקה כחוק סוציאלי] יש להימנע מתוצאה לפיה "אבות אֶכְלוּ בֶּקֶר וְשָׁנִי בָּנִים תִּקְהָיָה" (ראו ירמיהו, ל"א, כ"ח, יתקאל, י"ח, ב). יתר צדדי ג' הם גם נתבעים בהליך וניתנה הכרעה בעניינם. אשר על כן הודעות צד ג' נדחות.

14 מתוך 16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג שייק פרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריו) קליין

סוף דבר

בנזיקהם של המנוח כפיר ארבל ז"ל ושל המנוח עובדיה חגמא ז"ל יישאו באופן שווה "שומרה" מבטחת המונית, "הפניקס" מבטחת הניסאן, ו"כלל" מבטחת המשאית. בנזקים של תובע 5 מר שמעון ארבל, ככל שיוכחו, יישאו באופן שווה "שומרה" מבטחת המונית ו"הפניקס" מבטחת הניסאן.

נתבעים 1-5 ישלמו הוצאות משפט לקרנית בסך 40,000 ₪.

נתבעים 1-5 ישלמו הוצאות משפט לתובעים עד לשלב זה בסך 25,000 ₪ לכל אחד מהם לפי החלוקה דלעיל.

הודעות צד ג' נדחות, נתבעת 2 תשלם לצדדי ג' 1-4 הוצאות משפט בסך 18,000 ₪.

הוראות על המשך ההליכים בתיק

בהתאם לבקשת תובע 5 מר שמעון ארבל בסיכומיו מיום 23.2.17 בדבר מינוי מומחה רפואי ומשמצאתי כי קיימת ראשית ראיה המצדיקה מינוי מומחה רפואי בתחום הפסיכיאטריה מטעם בית המשפט, הנני מורה על מינויו של די"ר אילן טל, כמומחה מטעם בית המשפט. המומחה מתבקש ליתן הערכה בקשר לנכותו הצמיתה של התובע (ונכויות זמניות אם ישנן), והאם לדעתו היא נובעת מהאירוע הנטען.

בי"כ בעלי הדין יעבירו למומחה טרם הבדיקה את שכרו וכן את כל החומר הרלוונטי לעניין שבידיהם, עד ולא יאוחר מיום 15.06.17.

על המומחה לציין בחוות דעתו מה היו המסמכים אשר עמדו בפניו בטרם מתן חוות-דעתו. המומחה מתבקש להגיש את חוות דעתו לא יאוחר מיום 15.09.17.

הנני מעמיד את שכר טרחת המומחה ע"ס 5,000 ₪ + מע"מ. בשלב זה ועד להחלטה אחרת יישאו הנתבעות 2 ו 4 בהוצאות המומחה.

כלל התובעים יגישו תחשיבי נזק עד ליום 20/10/17.

כלל הנתבעים יגישו תחשיבי נזק עד ליום 20/11/17.

תז"פ הכנת הצעה ליום 25/11/017

המזכירות תמציא פסק דין זה בדואר רשום לצדדים ולמומחה.

15 מתוך 16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מוצג ש"ק פרשת במדבר

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'

ת"א 13-03-29747 חגמא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט בכיר ד"ר מנחם (מריה) קליין

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ז, 27 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

ד"ר מנחם (מריה) קליין, שופט בכיר